

การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ณัชชา มหปญญานนท์* และเปมิกา สังขรณ์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

*corresponding author e-mail: Natcha.m@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ให้มีคุณภาพและสร้างเกณฑ์ปกติวิสัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือวัดเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1-4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 389 คน แบบวัดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วยข้อคำถาม 33 สถานการณ์ โดยสามารถวัดคุณลักษณะได้ 3 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน มีค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ มีค่าความสามารถในการจำแนก (t) แต่ละด้านอยู่ระหว่าง 2.39-6.27, 2.87-7.63 และ 2.93-7.19 ตามลำดับ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกสถานการณ์ และเมื่อคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบวัดทั้ง 3 ด้าน มีค่าเท่ากับ 0.65, 0.67 และ 0.83 ตามลำดับ ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรม LISREL พบว่าโมเดลแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีค่าไค-สแควร์เท่ากับ 57.76, 54.05 และ 28.21 ตามลำดับ ที่องศาอิสระเท่ากับ 47, 48 และ 24 ตามลำดับ มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.135, 0.25, และ 0.251 ตามลำดับ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ทุกโมเดล และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่า 0.96, 0.96 และ 0.97 ตามลำดับ อีกทั้งค่าดัชนีรากของกำลังที่สองเฉลี่ยของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.033, 0.030 และ 0.033 ตามลำดับ คะแนนเกณฑ์ปกติวิสัยของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อตนเองมีคะแนนปกติวิสัยของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน มีช่วงคะแนนปกติวิสัยอยู่ในช่วงระหว่าง T22-T80, T20-T75 และ T20-T80 ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความรับผิดชอบต่อตนเอง เกณฑ์ปกติวิสัย การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

A DEVELOPMENT OF THE RESPONSIBILITY INVENTORY FOR BACHELOR DEGREE STUDENTS IN FACULTY OF EDUCATION, THAKSIN UNIVERSITY

Natcha Mahapoonyanont*, and Pamika Sangkhorn

Faculty of Education, Thaksin University

*corresponding author e-mail: Natcha.m@hotmail.com

Abstract

The purpose of this research was to develop the responsibility inventory for bachelor degree students in Faculty of Education, Thaksin University by finding the quality of this tool, finding the normal criteria and constructing its manual. The sample group consisted of 389 bachelor degree students in Faculty of Education, Thaksin University selected by multistage sampling. (1) The content validity determined by Content Validity Ratio (CVR), and selected items were met criteria ($CVR \geq 0.99$). The result of the test was situation test which WAS divide ding 3 aspects, 12 items for self-responsibility aspect, 12 items for social responsibility aspect and 9 items for product responsibility aspect. (2) The result of discrimination and the reliability analysis of test by Classical Test Theory showed that the test provided discriminations were self-responsibility aspect, social responsibility aspect, and product responsibility aspect in the range of 2.39-6.27, 2.87-7.63 and 2.93-7.19 respectively at the 0.05 significant level, and the test provided Cronbach's alpha reliability coefficient were 3 aspects of 0.63, 0.68 and 0.70 respectively. (3) The construct validity was confirmed by using confirmatory factor analysis through LISREL. The results of the 3 testing models were fit to the empirical data. (4) the norms of 3 aspects were in the range of t22-t80, t20-t75 and t20-t80 respectively.

Keywords: responsibility, norms, confirmatory factor analysis

บทนำ

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกสิ่งที่จะต้องคำนึงเป็นอันดับแรกคือการพัฒนาคนให้มีคุณภาพเพราะคนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ การพัฒนาคนควรครอบคลุมถึงความรู้สึนึกคิดที่ตีงาม ความมีสุนทรีย์และเน้นด้านจริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญทั้งนี้เพราะจริยธรรมเป็นลักษณะขั้นสูงสุดทางจิตใจของบุคคลเปรียบเสมือนหลังคาบ้าน คนที่ไม่มีจริยธรรมคือคนที่ไม่มีหลังคาบ้าน (ดวงเดือน, 2526) คุณธรรมจริยธรรมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อสังคมเป็นอย่างมากในการกำหนดความสุขของสังคมสังคมใดที่คนในสังคมเป็นผู้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรมสังคมนั้นจะมีความสุขในขณะเดียวกันหากคนในสังคมใดมีความบกพร่องด้านจิตใจขาดคุณธรรมและจริยธรรมแม้สังคมนั้นจะมีความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจก็ย่อมจะหาความสุขได้ยาก

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ดำเนินการโครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา มุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกัน เชื่อมถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ และกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี การมีคุณธรรม จริยธรรม ถือเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของบัณฑิตประการหนึ่ง และความรับผิดชอบ เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่สำคัญและมีนิยามที่กว้างและทับซ้อนคุณลักษณะอื่น ๆ อีกหลายคุณลักษณะ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบต่อตนของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ รวมทั้งสร้างเกณฑ์กิตติยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติและเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือวัดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบต่อตน สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบวัดแบบสถานการณ์จำนวน 33 ข้อคำถาม มีลักษณะเป็นแบบสถานการณ์ที่มีตัวเลือก 4 ตัวเลือกมีคะแนนตั้งแต่ 1-4 คะแนน โดย 1 คะแนน สำหรับการตอบตัวเลือกที่มีระดับเหตุผลดีหรือไม่ดีเป็นผลจากการหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษหรือการให้รางวัล 2 คะแนน สำหรับการตอบตัวเลือกที่มีระดับเหตุผลดีหรือไม่ดีเพราะการตอบสนองความต้องการของตน 3 คะแนน สำหรับการตอบตัวเลือกที่มีระดับเหตุผลดีหรือไม่ดีต้องการเป็นคนดีในทรณะของตนและของบุคคลต่าง ๆ ในสังคม และ 4 คะแนน สำหรับการตอบตัวเลือกที่มีระดับเหตุผลดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับการรักษากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมเพื่อรักษาพฤติกรรมดีงามต่างๆให้คงอยู่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ของตนในสังคม โดยเครื่องมือจะมีเนื้อหาครอบคลุมคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบต่อตน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

1. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง

คะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่างด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง จำนวน 187 คน สามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามเทคนิคร้อยละ 27 จะได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 51 คน โดยกลุ่มสูงมีคะแนนอยู่ระหว่าง 39-44 และกลุ่มต่ำมีคะแนนอยู่ระหว่าง 27-36 เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยวิเคราะห์คุณภาพรายข้อมีค่าความสามารถในการจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.39-6.27 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อ

คำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบวัดรายด้าน พบว่ามีค่าตั้งแต่ 0.45–0.64 เมื่อคำนวณค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.63

2. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

กลุ่มสูงมีคะแนนอยู่ระหว่าง 40–44 และกลุ่มต่ำมีคะแนนอยู่ระหว่าง 26–36 เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อมีค่าความสามารถในการจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.87–7.63 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดรายด้าน มีค่าตั้งแต่ 0.46–0.67 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.68

3. ด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน

กลุ่มสูงมีคะแนนอยู่ระหว่าง 26–31 และกลุ่มต่ำมีคะแนนอยู่ระหว่าง 13–22 เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อมีค่าความสามารถในการจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.93–7.19 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดรายด้าน มีค่าตั้งแต่ 0.46–0.61 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.70

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากเครื่องมือวัดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคม และต่อผลงานของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบวัดด้านความรับผิดชอบจำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	N	M	SD	Sk	Ku	Min	Max	ร้อยละ
ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง								
1	86	34.74	4.18	-0.52	-0.28	24	42	72.38
2	77	36.71	4.09	-0.72	1.03	22	45	76.48
3	84	36.83	2.94	-0.73	1.32	26	42	76.73
4	135	36.24	4.42	-0.71	0.31	22	44	75.50
รวม	382	36.13	4.08	-0.70	0.50	22	45	75.27
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม								
1	86	35.05	4.79	-0.53	-0.52	23	43	73.08
2	77	36.53	4.14	-0.79	0.10	24	44	76.10
3	84	37.81	3.31	-0.33	-0.28	28	44	78.77
4	135	36.71	4.27	-0.87	-0.71	22	44	76.48
รวม	382	36.57	4.27	-0.78	0.32	22	44	76.19
ด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน								
1	86	21.53	3.51	-0.42	0.64	10	29	59.81
2	77	23.56	3.76	-0.21	-0.60	15	31	65.44
3	84	24.86	2.94	0.13	-0.09	17	32	69.06
4	135	23.75	3.08	-0.41	0.18	15	31	65.97
รวม	382	23.46	3.48	-0.35	0.26	10	32	65.17

จากข้อมูลในตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบวัดด้านความรับผิดชอบจำแนกตามชั้นปี เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านความรับผิดชอบต่อตนเองโดยภาพรวมมีคะแนนอยู่ระหว่าง 22-45 ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงที่สุด รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนน้อยที่สุด ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมมีคะแนนอยู่ระหว่าง 22-44 ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงที่สุด รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนน้อยที่สุดด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน โดยภาพรวมมีคะแนนอยู่ระหว่าง 10-32 ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงที่สุด รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือวัดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบต่อ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม

1. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง

คุณลักษณะและตัวชี้วัด	ข้อ	กลุ่มสูง/กลุ่มต่ำ 25% (96)				ค่าความสามารถในการจำแนก (t)
		M _H	M _L	S _H	S _L	
การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตน						
สถานการณ์ที่ 1	3	3.67	3.13	0.31	0.89	4.85**
สถานการณ์ที่ 2	3	2.75	2.20	1.20	1.30	3.42**
สถานการณ์ที่ 3	3	3.33	2.35	0.54	0.82	8.22**
ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.56						
การเข้าเรียนตรงเวลา						
สถานการณ์ที่ 1	3	3.77	3.15	0.33	0.93	5.47**
สถานการณ์ที่ 2	3	3.39	2.80	0.26	1.02	5.04**
สถานการณ์ที่ 3	3	3.04	2.63	0.38	0.95	3.54**
ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.48						
การทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามเวลา						
สถานการณ์ที่ 1	3	3.70	2.63	0.36	1.16	8.52**
สถานการณ์ที่ 2	3	3.14	2.42	0.92	1.02	5.05**
สถานการณ์ที่ 3	3	3.07	2.48	0.26	0.88	5.45**
ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.37						
การควบคุมตนเองได้						
สถานการณ์ที่ 1	3	2.98	2.22	0.78	1.33	5.13**
สถานการณ์ที่ 2	3	3.44	2.50	0.63	1.03	7.13**
สถานการณ์ที่ 3	3	3.67	2.89	0.31	0.94	6.84**
ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.36						
ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ (α) = 0.67						

หมายเหตุ ** p<0.01 M_H คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยของคนในกลุ่มสูง M_L คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยของคนในกลุ่มต่ำ S_H คือ ค่าความแปรปรวนของคนในกลุ่มสูง S_L คือ ค่าความแปรปรวนของคนในกลุ่มต่ำ

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 382 คน สามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามเทคนิค 25% จะได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 96 คน โดยกลุ่มสูงมีคะแนนอยู่ระหว่าง 39–45 คะแนน และกลุ่มต่ำมีคะแนนอยู่ระหว่าง 22–33 คะแนน เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์คุณภาพพรายข้อของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยวิเคราะห์คุณภาพพรายข้อมีค่าความสามารถในการจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.54–8.52 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกสถานการณ์ และเมื่อคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0.67

2. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

คุณลักษณะและตัวชี้วัด	ข้อ	กลุ่มสูง/กลุ่มต่ำ 25% (96)				ค่าความสามารถในการจำแนก (t)
		M _H	M _L	S _H	S _L	
การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ						
สถานการณ์ที่ 1	3	3.75	2.90	0.19	1.13	7.30**
สถานการณ์ที่ 2	3	3.47	2.70	0.48	1.43	5.45**
สถานการณ์ที่ 3	3	3.09	2.76	0.23	0.92	3.04**
ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.43						
การร่วมมือ ช่วยเหลือเพื่อนและชุมชน						
สถานการณ์ที่ 1	3	3.22	2.44	0.49	1.18	5.94**
สถานการณ์ที่ 2	3	3.36	2.43	0.74	0.98	7.00**
สถานการณ์ที่ 3	3	3.44	2.44	0.65	1.05	7.52**
ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.47						
การมีความซื่อสัตย์ สุจริต						
สถานการณ์ที่ 1	3	3.76	2.66	0.29	1.05	9.36**
สถานการณ์ที่ 2	3	3.79	2.76	0.46	1.49	7.23**
สถานการณ์ที่ 3	3	3.55	2.71	0.61	1.07	6.38**
ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.55						
การมีวินัยในตนเอง						
สถานการณ์ที่ 1	3	3.16	2.82	0.28	1.26	2.63**
สถานการณ์ที่ 2	3	3.11	2.41	0.54	1.30	5.12**
สถานการณ์ที่ 3	3	2.69	2.27	0.93	1.42	2.67**
ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.46						
ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ (α) = 0.70						

หมายเหตุ ** p<0.01 M_H คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยของคนในกลุ่มสูง M_L คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยของคนในกลุ่มต่ำ S_H คือ ค่าความแปรปรวนของคนในกลุ่มสูง S_L คือ ค่าความแปรปรวนของคนในกลุ่มต่ำ

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มสูงมีคะแนนอยู่ระหว่าง 40–44 คะแนน และกลุ่มต่ำมีคะแนนอยู่ระหว่าง 22–34 คะแนน มีค่าความสามารถในการจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.63–7.52 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกสถานการณ์ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.70

3. ด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน

คุณลักษณะและตัวชี้วัด	ข้อ	กลุ่มสูง/กลุ่มต่ำ 25% (96)				ค่าความสามารถในการจำแนก (t)
		M _H	M _L	S _H	S _L	
การไม่เอาเปรียบผู้อื่น						
สถานการณ์ที่ 1	3	3.47	2.69	0.44	1.16	6.04**
สถานการณ์ที่ 2	3	3.10	2.60	0.85	1.21	3.41**
สถานการณ์ที่ 3	3	3.68	2.63	0.54	1.65	6.98**
ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.48						
การยอมรับผลจากการกระทำของตน						
สถานการณ์ที่ 1	3	2.09	1.04	2.65	1.35	5.15
สถานการณ์ที่ 2	3	2.59	1.95	0.64	1.02	4.91**
สถานการณ์ที่ 3	3	2.39	1.75	1.14	0.76	4.51**
ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.58						
การไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่น						
สถานการณ์ที่ 1	3	3.67	3.13	0.31	0.89	4.85**
สถานการณ์ที่ 2	3	2.78	2.20	1.12	1.30	3.64**
สถานการณ์ที่ 3	3	3.33	2.35	0.54	0.82	8.22**
ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.47						
ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ (α) = 0.54						

หมายเหตุ ** p<.01 M_H คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยของคนในกลุ่มสูง M_L คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยของคนในกลุ่มต่ำ S_H คือ ค่าความแปรปรวนของคนในกลุ่มสูง S_L คือ ค่าความแปรปรวนของคนในกลุ่มต่ำ

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มสูงมีคะแนนอยู่ระหว่าง 26–32 คะแนน และกลุ่มต่ำมีคะแนนอยู่ระหว่าง 10–21 คะแนนมีค่าความสามารถในการจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.41–8.22 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกสถานการณ์ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.54

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงยืนยัน (CFA) ของเครื่องมือวัดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบ สำหรับบัณฑิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

1. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง

จากการวิเคราะห์โมเดลคะแนนของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง จากข้อสอบ 12 ข้อซึ่งทั้ง 12 ข้อ วัดได้ทั้ง 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง ได้แก่สถานการณ์ที่ 1-3 2) การเข้าเรียนตรงเวลา ได้แก่สถานการณ์ที่ 4-6 3) การทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามเวลา ได้แก่ สถานการณ์ที่ 7-9 และ 4) การควบคุมตนเองได้ ได้แก่สถานการณ์ที่ 10-12 พบว่าค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 231.987 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00 แสดงว่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบแตกต่างจากเมตริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และสามารถพิจารณาได้จากค่า KMO (kaiser-meyer-olkin measure of sampling adequacy) มีค่าเท่ากับ 0.650 ซึ่งมากกว่า 0.50 แสดงว่าข้อสอบในแต่ละข้อมีความสัมพันธ์กันและมี

ความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ตัวประกอบเชิงยืนยันโดยใช้โปรแกรมลิสเรล พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ($\chi^2 = 57.76$, $df = 47$) ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็น (p) มากกว่า 0.05 และมีค่าเป็น 0.135 นั่นคือ ค่าไค-สแควร์ไม่แตกต่างจากศูนย์แสดงว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลตามทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และโมเดลมีค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.033 และเมื่อพิจารณา รายละเอียดของการวิเคราะห์พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อตนเองจำนวน 4 พฤติกรรมบ่งชี้ ๆ ละ 3 ข้อรวมเป็น 12 ข้อมีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.11-0.68 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัวยกเว้นสถานการณ์ที่ 11 (ค่าที่ เท่ากับ 1.84) แสดงว่าข้อสอบทั้ง 11 ข้อสามารถวัดความรับผิดชอบต่อตนเองได้โดยข้อสอบที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ข้อ 8 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.68

2. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

แบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อสังคมทั้ง 12 ข้อ วัดได้ทั้ง 4 องค์ประกอบ 1) การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ได้แก่ สถานการณ์ที่ 13-15 2) การร่วมมือ ช่วยเหลือเพื่อนและชุมชน ได้แก่ สถานการณ์ที่ 16-18 3) การมีความซื่อสัตย์ สุจริต ได้แก่ สถานการณ์ที่ 19-21 และ 4) การมีวินัยในตนเอง ได้แก่ สถานการณ์ที่ 22-24 ค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 284.038 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00 แสดงว่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบแตกต่างจากเมตริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และสามารถพิจารณาได้จากค่า KMO เท่ากับ 0.703 แสดงว่าข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ตัวประกอบเชิงยืนยันโดยใช้โปรแกรมลิสเรลและผลการวิเคราะห์พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ($\chi^2 = 54.05$, $df = 48$) p เท่ากับ 0.25 GFI เท่ากับ 0.98 AGFI เท่ากับ 0.96 RMR เท่ากับ 0.030 และเมื่อพิจารณารายละเอียดของการวิเคราะห์พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อสังคมจำนวน 4 พฤติกรรมบ่งชี้ ๆ ละ 3 ข้อรวมเป็น 12 ข้อมีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.08-0.54 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัวยกเว้นสถานการณ์ที่ 4 (ค่าที่ เท่ากับ 1.77) แสดงว่าข้อสอบทั้ง 11 ข้อสามารถวัดความรับผิดชอบต่อสังคมได้โดยข้อสอบที่มีความสำคัญมากที่สุดคือข้อ 10 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.54

3. ด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน

แบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อตนเองทั้ง 9 ข้อ วัดได้ทั้ง 3 องค์ประกอบ ประกอบด้วย (1) การไม่เอาเปรียบผู้อื่น ได้แก่ สถานการณ์ที่ 25-27 (2) การยอมรับผลจากการกระทำของตน ได้แก่ สถานการณ์ที่ 28-30 และ (3) การไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่น ได้แก่ สถานการณ์ที่ 31-33 พบว่าค่า Bartlett's test of sphericity เท่ากับ 152.531 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00 และค่า KMO เท่ากับ 0.647 แสดงข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ตัวประกอบเชิงยืนยันโดยใช้โปรแกรมลิสเรล พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ($\chi^2 = 28.21$, $df = 24$) p เท่ากับ 0.251 GFI เท่ากับ 0.98 AGFI เท่ากับ 0.97 RMR เท่ากับ 0.033 และเมื่อพิจารณา รายละเอียดของการวิเคราะห์พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อผลงานจำนวน 3 พฤติกรรมบ่งชี้ ๆ ละ 3 ข้อรวมเป็น 9 ข้อมีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.12-0.43 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัวยกเว้นสถานการณ์ที่ 2 (ค่าที่ เท่ากับ 1.67) แสดงว่าข้อสอบทั้ง 8

ข้อ สามารถวัดความรับผิดชอบต่อผลงานได้โดยข้อสอบที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ข้อ 4 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.43

ผลการสร้างเกณฑ์ปกติวิสัย

เกณฑ์ปกติวิสัยของเครื่องมือวัดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบต่อชีวิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ผู้วิจัยนำเสนอคะแนนมาตรฐานในรูปคะแนนปกติ (normalized T-score) และคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ (percentile) ดังปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 คะแนนปกติวิสัยของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อชีวิต

Score	Pr	T	Tc	Score	Pr	T	Tc
คะแนนปกติวิสัยของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง							
48			81.25	33	21.73	42	44.29
47			78.79	33	17.93	41	43.42
46			76.33	32	15.84	40	41.83
45	99.87	80	73.86	31	11.26	38	39.37
44	99.61	77	71.40	30	7.07	35	36.90
43	98.43	72	68.93	29	4.84	33	34.44
43	97.25	69	67.70	28	3.93	32	31.97
42	95.68	67	66.47	27	3.14	31	29.51
41	90.71	64	64.01	26	2.09	30	27.05
40	82.85	59	61.54	24	1.05	27	22.12
39	73.69	56	59.08	22	0.26	22	17.19
38	68.72	55	56.82	21			14.73
38	63.09	63	56.61	20			12.26
37	53.53	51	54.15	19			9.80
37	49.21	50	53.19	18			7.33
36	43.32	48	51.69	17			4.87
35	34.69	46	49.22	16			2.41
34	28.53	44	46.76				
คะแนนปกติวิสัยของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อสังคม							
48			76.39	32	16.10	40	41.42
47			74.21	31	12.96	39	39.23
46			72.02	30	11.13	38	37.81
45			69.84	30	9.69	37	37.05
44	99.35	75	67.65	29	8.12	36	35.88
43	97.25	69	65.46	29	6.02	35	34.86
42	93.06	65	63.28	28	3.40	32	32.67
41	90.18	63	62.11	27	2.36	30	30.49
41	89.92	63	61.73	26	1.96	29	29.09
41	86.65	61	61.09	26	1.70	29	28.30
40	83.38	60	59.92	25	1.44	28	26.12

ตารางที่ 5 (ต่อ)

Score	Pr	T	Tc	Score	Pr	T	Tc
40	78.66	58	58.91	24	1.05	27	23.93
39	68.85	55	56.72	23	0.52	25	21.74
38	56.94	52	54.53	22	0.13	20	19.56
37	50.13	50	52.99	21			17.37
36	36.39	47	50.16	20			15.19
35	29.97	45	47.98	19			13.00
35	27.36	44	47.93	18			10.81
34	27.09	44	46.43	17			8.63
34	24.74	43	45.79	16			6.44
33	20.03	42	43.60	15			4.26
				14			2.07
คะแนนปกติวิสัยของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน							
36			85.53	23	42.93	48	49.87
35			82.79	22	31.02	45	47.13
34			80.05	21	21.99	42	44.39
33			77.30	20	15.31	40	41.65
32	99.87	80	74.56	19	10.34	37	38.90
31	99.35	75	71.82	18	7.33	36	36.16
30	97.64	70	69.08	17	5.10	34	33.42
29	94.63	66	66.33	16	3.01	32	30.67
28	90.97	63	63.59	15	1.05	27	27.93
28	88.87	62	62.59	10	0.13	20	14.22
27	85.21	60	60.85	9			11.47
26	76.96	58	58.10				
25	66.10	54	55.36				
24	54.58	51	52.62				

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจ 4 ประเด็นดังนี้

1. จากการศึกษาของ Lawshe (1975) ได้ทำการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือวัดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากค่าสัดส่วนความตรงเชิงเนื้อหา (CVR) เป็นรายข้อระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติ การจะได้ข้อสอบและข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือมากกว่าค่า IOC โดยเฉพาะการวัดและประเมินผลทางด้านคุณลักษณะหรือจิตพิสัยเนื่องจากการใช้ค่าสัดส่วนความตรงเชิงเนื้อหา (CVR) จะมีเกณฑ์ในการยอมรับข้อสอบหรือข้อคำถามนั้น ๆ กำหนดไว้ตามจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่เห็นว่าข้อสอบหรือข้อคำถามนั้น ๆ สำคัญหรือจำเป็น เช่นถ้าจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ค่า IOC จะยอมรับข้อ

ค่าถ่วงน้ำหนักเมื่อมีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป แต่ค่า CVR จะยอมรับข้อคำถามนั้นเมื่อมีค่า CVR มากกว่า 0.99 ขึ้นไป

2. การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมโดยการหาค่าความสามารถในการจำแนก (t) และคำนวณค่าความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค พบว่าแบบวัดทั้ง 3 ด้าน โดยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง มีค่าความสามารถในการจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 5.07-34.24 ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มีค่าความสามารถในการจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 6.97-21.16 และด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน มีค่าความสามารถในการจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 12.39-18.85 ซึ่งค่าความสามารถในการจำแนก (t) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบวัดทั้ง 3 ด้านมีค่าเท่ากับ 0.65, 0.67, และ 0.83 ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการพัฒนาแบบวัดของภานุกัทร (2551) ได้แก่ แบบวัดด้านความมีวินัย ความซื่อสัตย์ ความประหยัด ความเมตตากรุณา ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความกตัญญูกตเวที ความอดทนอดกลั้น ความภูมิใจในความเป็นไทย และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.65, 0.67, 0.66, 0.66, 0.76, 0.75, 0.75, 0.66 และ 0.83 ตามลำดับ รวมไปถึงแบบวัดจรรยาบรรณวิชาชีพด้านความรับผิดชอบต่อจากผลการวิจัยพบว่าชุดเครื่องมือวัดของผู้วิจัยในบางด้านมีค่าใกล้เคียงและในบางด้านมีค่าสูงกว่าแสดงว่าแบบวัดของผู้วิจัยในแต่ละด้านมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับค่อนข้างสูง น่าเชื่อถือและมีคุณภาพเหมาะสมอีกทั้ง Thorndike ปริญา (2549) ได้กล่าวไว้ว่าความเชื่อมั่นไม่ได้มีกำหนดไว้แน่นอนตายตัวแต่ยึดหลักกว่าแบบทดสอบฉบับใดมีค่าความเชื่อมั่นสูงๆแล้วแบบทดสอบนั้นจะดีสำหรับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนถ้าได้ค่าความเชื่อมั่นสูงกว่า 0.80 จะอยู่ในเกณฑ์ดีมากแต่ถ้าเป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเช่นแบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำถ้าค่าความเชื่อมั่นสูงกว่า 0.60 อยู่ในเกณฑ์ดีมากและถ้าค่าความเชื่อมั่น 0.45 ขึ้นไปอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ และเมื่อพิจารณาค่าความสามารถในการจำแนก (t) แบบวัดของผู้วิจัยมีค่าสูงและมีระดับนัยสำคัญทางสถิติส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับ 0.01 และยังมีตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์เชิงยืนยัน (CFA) ซึ่งแบบวัดอื่นใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก (known group) ในการตรวจสอบ

3. การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจากการพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนซึ่งในการวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้หาค่าไค-สแควร์ค่าองศาอิสระ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (RMR) พบว่า โมเดลทั้ง 3 โมเดล มีค่าดัชนีที่แสดงว่าโมเดลตามทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั้นหมายถึงแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกับทฤษฎี

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดโดยการศึกษาความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพันธโดยอาจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากเครื่องมือวัดนี้กับคะแนนที่ได้จากเครื่องมือมาตรฐานอื่นที่สามารถวัดคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบได้ควรมีการเพิ่มแหล่งของผู้ประเมินเช่นอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนเป็นต้นเพื่อเป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์ของคะแนนคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบและเป็นไปตามหลักการของการประเมินแบบมีส่วนร่วมควรมีการกำหนดสัดส่วนน้ำหนักคะแนนของการประเมินระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อน และนิสิตก่อนดำเนินการประเมินควรมี

การให้นิสิตประเมินตนเองแล้วนำคะแนนมาหาความสัมพันธ์กับคะแนนของนิสิตที่ได้จากการทำแบบวัดสถานการณ์

สรุปผลการวิจัย

แบบวัดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบ ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ประกอบด้วยแบบวัดด้านความรับผิดชอบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความรับผิดชอบต่อผลงานมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีความสามารถในการจำแนก (t) ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกสถานการณ์ อีกทั้งมีความเชื่อมั่นรายฉบับเท่ากับ 0.65, 0.67 และ 0.83 ตามลำดับ แสดงว่าแบบวัดในแต่ละด้านมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ประกอบมีหลักฐานบ่งชี้ว่าแบบวัดดังกล่าวความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรม LISREL พบว่าโมเดลแบบวัดด้านความรับผิดชอบทั้ง 3 ด้าน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 57.76, 54.05, และ 28.21 ตามลำดับที่องศาอิสระเท่ากับ 47, 48 และ 24 ตามลำดับมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.14, 0.25 และ 0.25 ตามลำดับค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ทุกโมเดล และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96, 0.96 และ 0.97 ตามลำดับ และค่าดัชนีรากของกำลังที่สองเฉลี่ยของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.03 ทั้งหมดคะแนนปกติของแบบวัดด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความรับผิดชอบต่อผลงาน มีช่วงคะแนนปกติที่อยู่ในช่วงระหว่าง T22-T80, T20-T75 และ T20-T80 ตามลำดับ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณรายได้คณะศึกษาศาสตร์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2526). **ครูกับการปลูกฝังจริยธรรมแก่นักเรียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปริญญา บัญญัติ. (2549). **การพัฒนาแบบทดสอบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดทฤษฎีโคลเบอร์ก**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ภาณุภัทร ลิ้มจำรูญ. (2551). **การพัฒนาชุดเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Lawshe, C.H. (1975). A quantitative approach to content validity. **Personnel Psychology**, 28, 563-575.